

pomagati. Kasneje so me povabili tudi v statutarno komisijo, kjer sem nekaj časa opravljala tudi funkcijo predsednice.

Kakšna je pravzaprav vloga Rdečega križa v Sloveniji? Niste le dobrotelna organizacija, saj opravljate še vrsto drugih nalog.

● V delovanje Rdečega križa je v 189 državah sveta vključenih kar 100 milijonov ljudi. To je izjemno velika organizacija. Rdeči križ je edina humanitarna organizacija v Sloveniji, ki ima svoj zakon in javna pooblastila. To pomeni, da nas država pooblašča za opravljanje dejavnosti na področjih krvodajalstva, prve pomoči, darovanja človeških organov, pripravljenosti in ukrepanja ob naravnih nesrečah in iskanja pogrešanih oseb. Mi naloge na teh področjih opravljamo za državo in država nam tudi nekaj prispeva za to.

Na drugi strani pa imamo dejavnosti na področju sociale, varovanja in krepitve zdravja, skrbi za starejše in nemočne. Temu zdaj dajemo veliko več pozornosti kot včasih. Kar 70 odstotkov našega dela je na področju sociale, čeprav za to nimamo javnega pooblastila in to naj ne bi bila naša primarna dejavnost. Skrbi nas, ker moramo na tak način lajšati težave nemočnih, a druge poti za zdaj ne vidimo. Nekdo jim mora pomagati.

Kakšna je trenutna socialna slika v državi in našem lokalnem okolju? Revni niso le ljudje brez dohodkov, temveč tudi zaposleni, upokojeanci.

● Veliko ljudi v naši državi je revnih, in to ni normalno, med njimi so tudi zaposleni, kar je še posebej zaskrbljujoče. Ne morem reči, da se stanje izboljšuje. Poznane so naše številne dobrotelne aktivnosti, od deljenja hrane do dobrotelnih koncertov, Drobotnice, otroških letovanj, ... Zbiramo denar, oblačila in nato skušamo po najboljših močeh pomagati tistim, ki potrebujejo pomoč. Po celi državi je ogromno prostovoljcev Rdečega križa, torej ljudi na terenu, ki začutijo in vidijo, kdo potrebuje pomoč. Imamo kar 887 krajevnih organizacij, kar je veliko. Sežemo torej v vse pore in dejansko zaznamo težave, saj smo med ljudmi. To je naša velika prednost.

Rdeči križ sloni na temelju pro-

stovoljstva. Koliko prostovoljcev združujete in koliko je zaposlenih?

● Nekaj manj kot 15 tisoč prostovoljcev sodeluje v Rdečem križu Slovenije. Sama se med njimi tudi najbolje počutim. Njihov pomen je neprecenljiv. Prostovoljci so tako mladi kot starejši, izobražujemo jih in usposabljam, nenehno tudi motiviramo druge ljudi, da postanejo prostovoljci. Redno zaposlenih je v Rdečem križu Slovenije 91 oseb, 34 za določen čas.

Ste edina organizacija, ki organizirate krvodajalske akcije praktično v vsaki vasi. Bi lahko rekli, da naše zdravstvo sloni na vas?

● Res je tako. Naša organizacija skrbi, da krvi v slovenskem zdravstvu ne zmanjka. Letos načrtujemo 150 krvodajalskih akcij po celi Sloveniji. Imamo 103 tisoč darovalcev, kar je ogromno. Samo na območju konjiškega območnega združenja imamo enega krvodajalca na 10 prebivalcev. To je veliko, saj je državno povprečje za polovico nižje. Slovenci smo še vedno zelo solidarni, tudi kar se tega tiče.

Rdeči križ organizira tečaje prve pomoči.

● Edini v Sloveniji usposabljam in izdajamo dokumente o opravljenem izpitu prve pomoči, tako za voznike in določene zaposlene kot druge, ki morajo opraviti ali obnavljati

ta tečaj. Prav tako usposabljam o temeljnih postopkih oživljanja in učimo rabe defibrilatorja, usposabljam tudi ekipe prve pomoči, ki jo mora imeti vsaka občina, bodisi preko Rdečega križa ali Civilne zaščite.

Dotakniva se še drugih nalog. Kako lahko postanemo darovalci organov?

● Ljudi motiviramo in informiramo za darovanje organov po smrti, prav tako vodimo evidence darovalcev. Če želite postati darovalci, obiščite najbližji Rdeči križ, kjer boste dobili vse potrebne informacije in vas bomo vključili v našo evidenco.

Omenili ste tudi iskanje pogrešanih oseb in pomoč v primeru naravnih nesreč. Kako delujete na teh področjih?

● To je ena naših manj poznanih nalog, ki jo izvajamo v primeru vojn ali združevanja družin. Denimo, da en član družine živi v Bosni, drugi pa v Sloveniji. Mi družini pomagamo, da se najde, povežemo jo. Za to javno pooblastilo nam sicer zmanjkuje časa, upam pa, da ga bo v prihodnje več.

Če pa pride do naravnih nesreč, se na državni ravni aktivira štab Civilne zaščite, katerega članica je tudi sekretarka Rdečega križa Slovenije. Ona nato aktivira območna združenja in takšna oblika pomoči je zaradi naše organiziranosti edinstvena. Omenila bi še aktivnosti na področju starejših. V Konjicah naši prostovoljci denimo tedensko obi-

skujejo stanovalce Lambrechtovega doma, jih odpeljejo na sprehod, se z njimi družijo. Naše aktivnosti na tem področju se bodo v prihodnje še okrepile.

Kako ocenjujete pomen in delo območnih in krajevnih organizacij, predvsem konjiške?

● Vse delujejo dobro. Območno združenje v Slovenskih Konjicah v primerjavi z ostalimi 56 združenji v Sloveniji deluje zelo dobro. To je velika zasluga naše sekretarke Renate Gabrovec, ki zna izjemno dobro povezovati vse prostovoljce in tenkočutno prislusne težavam tistih, ki se znajdejo v stiski. Spomnimo, da se je prav v konjiškem združenju v času, ko je bila sekretarka Marta Šmalc, tudi začela danes zelo uspešna dobrotelna akcija Drobotnica.

Pri vašem delu je pomembno tudi zaupanje. Ima Rdeči križ Slovenije še vedno velik ugled?

Srčno upam, da je res tako. Na nas je, da tako tudi ostane. Tisti, ki delamo s srcem, to vemo. Res je, da smo samo ljudje in da smo tudi mi zmotljivi in lahko naredimo napako. Toda treba je biti rahločuten do vseh težav, ki se pojavljajo. Tu ni arogance, ni pohlepa. Želim si, da v našem okolju ne bi bilo več toliko težav in socialnih stisk, predvsem pa, da ljudje ne bi pozabili drug na drugega. Slovenci dobro obvladamo dobrotelnost in naj tako tudi ostane. Prostovoljstvo nas bogati. Včasih je nasmeh najboljša plačila.